

وقایع روز اول محرم و علت سوگواری شهادت امام حسین(ع) پیش از وقوع حادثه

واقعه کربلا و شهادت امام حسین(ع) و یاران با وفای ایشان سرشار است از اخبار و وقایع متفاوت که در این میان تحریفاتی نیز بر آن وارد شده است.

واقعه کربلا و شهادت امام حسین(ع) و یاران با وفای ایشان سرشار است از اخبار و وقایع متفاوت که در این میان تحریفاتی نیز بر آن وارد شده است. مسلماً یکی از درخواست های امام حسین(ع) از بازماندگان عاشورا این بود که حقیقت ماجرا را زبان به زبان بیان کنند و مردم را به حق دعوت نمایند و چشم های خفته را بیدار کنند. پایگاه خبری تحلیلی انتخاب: واقعه کربلا و شهادت امام حسین(ع) و یاران با وفای ایشان سرشار است از اخبار و وقایع متفاوت که در این میان تحریفاتی نیز بر آن وارد شده است. مسلماً یکی از درخواست های امام حسین(ع) از بازماندگان عاشورا این بود که حقیقت ماجرا را زبان به زبان بیان کنند و مردم را به حق دعوت نمایند و چشم های خفته را بیدار کنند.

آیت الله محمد هادی یوسفی غروی در گفت و گو با شفقنا به بیان اخبار معتبر مربوط به روز اول محرم پرداخت و اظهار کرد: در بیان حوادث و جریانات ۱۰ روز دهه اول محرم الحرام یا به تعبیری دهه عاشورا باید بگویم که در روز اول حادثه خاص مشخصی در تاریخ معین نشده است. در تاریخ ذکر شده که روز دوم محرم امام حسین(ع) به سرزمین کربلا رسیدند. بنابراین شاید مناسب باشد که در روز اول محرم راجع به اصل ملاقات یا برخورد امام حسین(ع) با «حرین یزید ریاحی یربوعی تمیمی» که سرکرده هزار سواره نظام عمدتاً از قبیله بنی تمیم عراق بود، بپردازیم.

همراه با کاروانی از جنس نور/ وقایع روز اول محرم و علت سوگواری شهادت امام حسین(ع) پیش از وقوع حادثه

او ادامه داد: قبیله بنی تمیم یکی از دو قبیله بزرگ کوفه بودند که بیشتر تشیع در میان آنها رواج داشته لذاست که می بینیم حرین یزید از میان آنها، توبه می کند و متمایل به سوی امام حسین(ع) و شهادت در رکاب آن حضرت می شود. ابن زیاد «حصین بن تمیم تمیمی یربوعی» را بعد از اینکه وارد کوفه شد به عنوان رئیس پلیس خود برگزیده بود و لذاست که او از قبیله خود، حرین یزید تمیمی را برای پیشتازی به سوی امام حسین(ع) انتخاب کرد. به حر مأموریت داده شد که امام حسین(ع) را محاصره کند و با حالت محاصره آن حضرت را به اجبار وارد بر عبیدالله بن زیاد در کوفه کند.

استاد برجسته تاریخ اسلام گفت: آنطور که در خبر معتبر آمده است، وقتی حر با امام حسین(ع) ملاقات کرد، مأموریت خود را خدمت امام حسین(ع) چنین عرض کرد بنابراین مناسب ترین خبر مربوط به ملاقات امام حسین(ع) با حرین یزید ریاحی همین خبر است.

یوسفی غروی در مورد علت سوگواری شهادت امام حسین(ع) از روز اول محرم، اظهار کرد: گرچه شیعه از قدیم براساس سنت عرفی جاری در بزرگداشت یا احترام به درگذشتگان عمل می کردند و به طبع قبل از درگذشتشان مجلس سوگواری گرفته نمی شد و مجلس سوگواری برای پس از درگذشت بوده است، اما برخلاف این سنت و عرف جاری، شیعه از سوی امامان معصوم، از امام چهارم زین العابدین(ع) تا امام یازدهم امام حسن عسگری(ع) همچنان دعوت به برپایی نشست های یادآوری امام حسین(ع) می شدند و در این میان خبر معتبری از مرحوم شیخ صدوق متوفی ۲۸۰ هجری است (شیخ صدوق دومین عالم بعد از شروع دوران غیبت کبری است که قبل از ایشان مرحوم شیخ کلینی بوده و پس از ایشان هم مرحوم شیخ مفید و پس از آن علمای شیعه یکی پس از دیگری به عنوان مراجع وقت به علل و عواملی تعیین شدند) مرحوم شیخ صدوق از حضرت موسی بن جعفر کاظم(ع) به نقل از فرزند ارجمندشان امام رضا(ع) آمده است که «گان آیی» پدرم امام موسی بن جعفر اینگونه بود که وقتی هلال ماه محرم دیده می شد، حزن و غم و اندوه پدرم شروع می شد و روز به روز بر حزن و غم و اندوهش افزوده می شد تا اینکه می رسید به روز عاشورا که روز عاشورا اوج حزن و غم و اندوه پدرم حضرت موسی بن جعفر(ع) بود و در این روزها خندان دیده نمی شد.

استاد برجسته تاریخ اسلام افزود: ادامه خبر گزارش بسیار گزیده و مختصری است در کیفیت شهادت امام حسین و بنا بر مشهور ۱۸ تن از هاشمیان همراه سیدالشهدا؛ به هر ترتیب این خبر موجب این شده که شیعیان و پیروان ائمه معصومین، مجالس اجابت دعوت ائمه اطهار به برپایی مجالس و نشست های یادآوری امام حسین(ع) را قبل از شهادت آن حضرت یعنی از ابتدای محرم برپا کنند و این مساله پاسخ این است که چرا شیعه برخلاف عرف جاری مردم، بزرگداشت امام حسین(ع) را بعد از شهادت شروع نمی کنند و ۹ روز قبل از شهادت شروع به عزاداری می کنند البته

جواب دیگر در این باره این است که در واقع نمی خواستند بزرگداشت امام حسین(ع) مثل بزرگداشت و تجلیل هر درگذشته ای باشد.

او گفت: در تجلیل از درگذشتگان عادی مطالبی نیست که برای مردم بازگو شود و این غیر از شخصیت امام حسین(ع) است که مقصد اصلی برپایی این مجالس یادآوری قیام حضرت امام حسین(ع) و علل و عوامل و اهداف این قیام است؛ لذاست که مجالس از ابتدا منعقد می شود که این مطالب به صورت تدریجی از ابتدای مطالبه بیعت برای یزید بن معاویه از آن حضرت در مدینه منوره که موجب خروج آن حضرت از مدینه و پناه بردن به مکه شده است تا انتهای شهادت که البته تمام این گزارشات و اخبار را یک روزه نمی توان در یک مجلس تمام کرد لذاست که این مجالس را در دهه محرم تقسیم کردند تا بتوان در هر مجلسی گوشه ای از اخبار مربوط به قیام امام حسین(ع) را با یکدیگر بازگویی و یادآوری کنند.

یوسفی غروی در مورد اختصاص هر روز محرم به یکی از شهیدان کربلا، گفت: شیعیان در این دهه به عرب و عجم تقسیم شدند که هر روز از دهه را به نام بخشی از اخبار امام حسین(ع) تقسیم کردند. به عنوان مثال شیعیان فارس و ایرانی مجلس روز اول محرم را به نام اولین شهید راه امام حسین(ع)، حضرت مسلم بن عقیل برپا می کنند که اخبار نخستین شهید راه امام حسین(ع) را در نخستین روز دهه محرم بازگو کرده باشند در صورتی که از قدیم در مجالس و محافل شیعیان عرب، شب و روز اول محرم را اختصاص به بررسی و بازگو کردن اخبار ائمه اطهار(ع) در دعوت شیعیان و پیروانشان به اقامه این مجالس بوده است که انصافاً هر دو، مناسبت های درستی است.